

ლიტერატურული საქართველო

შაბათი, 1 აგვისტო, 1942 წ.

საპარტიზო საზოგადოებრივი მუშაობის კამპიის ყოველკვირეული ორბანო

№ 31 (242). ფასი 80 კაპ.

საპარტიზო მოვლენის თავიანობისა და გვირგობისა

შიმში, მისიხანე დღეებს განიცდის ჩვენი სამშობლო. საპარტიზო ხალხს წინ კვლავ აღიარება. საპარტიზო მტრის, მონათმფლობელის ხალხთა მხარხობის, შუა სუფურების ბნელეთის წინააღმდეგ გამოსული გარეულის შვიი ანარდლი. ჩვენს ქვეყანას, საპარტიზოს ყველა მომეტი კრს დიდი განსაცდელი ემუქრება. სამშობლო საპარტიზოსასი-ცოცხლო ბრძოლისათვის მოვიწოდებ. ყოველი მის დიდიხეულ შვილს დღეს უწიხდება მოვალეობა მიაჩნია გაიღოს თავისი სიცოცხლე სამშობლო ქვეყნის გადარჩენად.

„საპარტიზო სამშობლო—ეს ჩემი ხალხია. ეს მისი სახელოვანი წარსულია. მისი დიდი მომავალია. სამშობლო — ეს არის მშობლიური კულტურა, მშვენიერება, ხელოვნება. სამშობლო — ეს ბუნებრივია, მზე, ურთობისდაც არ არის სიცოცხლე, ეს საპარტიზო მოქალაქის, თავისი მშენებელი სამშობლოს მშენებელია და ბატონობისათვის თავისუფლება და სიამაყე ბატონობა და ღირსება“ („პარტიზო“).

და დღეს იგი, სამშობლო, მოუწოდებს თავის შვილებს თავიანთი მოვალეობისათვის. მრავალი ათეულმა ათასმა პარტიზომ გმირულად და მამაცურად შეასრულა თავისი უწიხდელი ვალი სამშობლოს წინაშე. საპარტიზო ადამიანის მხურვალე სიყვარულმა სამშობლოსადმი წარმოშვა სიმტკიცე და გაუტეხლობა ჩვენი ხალხისა, მისი მამაცი არმისა. საპარტიზო ადამიანის სიმტკიცემ და გაუტეხლობამ მტრის უკვე იგემა არა ერთი და ორი მისიხანე გაცვეთილი და დამარცხება. საპარტიზო ადამიანის გულგატეხლობამ და უშიშრობამ გარეულის და ეგრავი მტრის უსუსურად მისიკეთა. იმავე სიმტკიცემ და გაუტეხლობამ ბილყი მტერი შეაჩერა ლენინგრადთან. ამ მდღეში მორალური თვისებამ ლეგენდარული გამძლეობით აღჭურვა დღევანდელი სეგასტროლის გოლიათი დამცველი, რომლებმაც რვა თვის განმავლობაში დაუდრდობად ანადგურეს მტრის მრავალთასიანი ურდები.

ამ მძაფრი ბრძოლის დღეებში საპარტიზო მეთოდების გულგობრვა, შეუდარებლობა და სიმტკიცე და ანადგურებს მტრის დივიზიებს დივიზიებზე მდგომარეობით და დონის გადასასვლელზე. ძალიან ძვირად უფლებდებოდა მტრის ბრძოლის საპარტიზო მეთოდების მიწაზე გადადებული ყოველი ნაბიჯი. უფრო და უფრო მავარი ხდება საპარტიზო მეთოდის დარტყმა. დაპყრება საპარტიზო მეთოდების დამყარებლებზე იგრძნობენ საპარტიზო მეთოდების დარტყმის ისეთ ძალას, რომელიც განადგურებს და მოსაბობს პირისხლო ან ბარბაროსებს.

„თავილი საპარტიზო ხალხის უწიხდელი მოვალეობა მოვალეობით ეს სათითა... ყოველი საპარტიზო ადამიანს შეუძლიან და მან უნდა გვიჩვენოს კიდევ რამის სულიერი მღვდლები, რასაც იგი სამშობლოს ბედისათვის განიცდის, ღრმად ქმედითა, პატრიოტულია, კეთილშობილურია და ფრონტისათვის დახმარების პრაქტიკულ საშუალებას იძლევა. გახუტ „პარტიზო“ ეს სიტყვა ინტელიგენციის, კერძოდ საპარტიზო მშვენიერების საფუძვლიან არის თქმული. ის კეთილშობილი სულიერი მღვდლებია, რასაც ჩვენი სამშობლოს დღე-ღამეში მისიხანე მღვდლობა განგვაცდენენ, უნდა ვაქცეთ ფრონტის დახმარებისაკენ მიმართული პრაქტიკულ საშუალებას. აქვთგვე მოვიწოდო

დღეს კრების „წითელი კავკასიის“ გვარდელი ეკიპაის წერილი საპარტიზო საქართველოს მშრომელებისადმი. ჩვენი ხომალდისათვის საპარტიზო გვარდელი დროის ჩაბარების დღეს „წითელი კავკასიის“ წითელდოქტორები, მეთურები და პოლიტმუშაკები ეუფოლო ჩვენს მხურვალე საფრონტო სამაშობლო საქართველოს მშრომელთა—მუშებს, კლდეურებს, ინტელიგენციას... საქართველოს ინტელიგენციას მოუწოდებთ უფრო გაძლიერონ გამომგონებლობით და რაციონალური საბატონო მოღვაწეობა, მოგვცენ სიამაყელო ობზე უფრო მეტი კონსოლრატები, თეატრალური დადგმები, მწერლობისა და ხელოვნების უფრო მეტი ნაწარმოები“.

საქართველოს საპარტიზო ინტელიგენცია და მისი მოწინააღმდეგე—ქართველი მწერლობა სიამაყით და მღელვარებით დღეობს სეგასტროლის მამაცი დამცველის კრებისე. აწითელი კავკასიის“ ამ საბრძოლო მოწოდებას. სამაშობლო ომის ამ მისიხანე დღეებში ქართველმა მწერლებმა უნდა დაძაბონ მთელი თავიანთი ენერჯია, იმუშონ თავიანთი უნებზე, როგორც მწერლებმა და მოქალაქეებმა. სრული დატრიალი უნდა მუშაობდეს ყოველი ჩვენი, ყოველი უფრო ჩვენი ორგანიზაციისა. ჩვენი მწერლები, ყველგან—ჯარის ნაწილებში, სოფლებსა და ქალაქებში უნდა გამოვიდეთ იმ უმავლობით სიამაყით და გმირობით, შეუდარებლობით და ლეგენდარული ვაჟაკობის ავტორიტეტად, რომლებსაც იჩენენ ჩვენი მებრძოლები სიმამული ომის ფრონტებზე. ჩვენ მთელი მოსახლეობისათვის მისაწოდებენ უნდა გახადოთ გვარდელი პოლკების, გვარდელი ეკიპების, გვარდელი დივიზიების და საპარტიზო მსახურისათვის გმირული საშუალება. ჩვენი მისაწოდებელი უნდა გახადოთ საპარტიზო კავშირის გმირთა უსახურთა თავდადება სამშობლოსათვის. დღე მათი თავდადება და სიამაყე მუდამ დღე ასაზრდოვებს ჩვენი ხალხის სულიერი სიმტკიცეს.

მწერლობა კავშირმა და მწერლობა კლუბმა უნდა გააცხოველონ და გააძლიერონ თავიანთი ავტორიტეტი. საპარტიზო კავშირის გმირთა უსახურთა თავდადება სამშობლოსათვის. დღე მათი თავდადება და სიამაყე მუდამ დღე ასაზრდოვებს ჩვენი ხალხის სულიერი სიმტკიცეს.

მწერლობა კავშირმა და მწერლობა კლუბმა უნდა გააცხოველონ და გააძლიერონ თავიანთი ავტორიტეტი. საპარტიზო კავშირის გმირთა უსახურთა თავდადება სამშობლოსათვის. დღე მათი თავდადება და სიამაყე მუდამ დღე ასაზრდოვებს ჩვენი ხალხის სულიერი სიმტკიცეს.

მწერლობა კავშირმა და მწერლობა კლუბმა უნდა გააცხოველონ და გააძლიერონ თავიანთი ავტორიტეტი. საპარტიზო კავშირის გმირთა უსახურთა თავდადება სამშობლოსათვის. დღე მათი თავდადება და სიამაყე მუდამ დღე ასაზრდოვებს ჩვენი ხალხის სულიერი სიმტკიცეს.

მწერლობა კავშირმა და მწერლობა კლუბმა უნდა გააცხოველონ და გააძლიერონ თავიანთი ავტორიტეტი. საპარტიზო კავშირის გმირთა უსახურთა თავდადება სამშობლოსათვის. დღე მათი თავდადება და სიამაყე მუდამ დღე ასაზრდოვებს ჩვენი ხალხის სულიერი სიმტკიცეს.

მხაზვერული ლიგარაგურა ნითაღარმიულ გავითში

გ მ ს ო . ჟ ლ ე ნ ბ ი

განუზომელია და ფასდაუდებელი მხაზვერული სიტყვის ძალა ჩვენი ხალხის პატრიოტული თავგანწირულების გაღვივების, საპარტიზო ზურგის მორალური სიმტკიცისა და საბრძოლო ერთსულოვნების გამოქვიდის საქმეში. მაგრამ უფრო დიდა და საპარტიზო მხაზვერული სიტყვის ოსტატის, პატრიოტი მწერლის რაღა ჩვენი ძლიერად სული წითელი არმიის გმირული სულისკვეთების შემდგომი განმტკიცების, საპარტიზო მებრძოლისა და მეთაურისა, პატრიოტული გაწირვისა და გამომბრძოლის თვალსაზრისით. ჩვენი სამშობლოს გმირ დამცველებთან მწერლის შემოქმედების ურთიერთობის უპირველესი საშუალებაა წითელარმიული გავითში წარმოადგენს ყოველ კომუნისტურ საპარტიზო მებრძოლსა და საპარტიზო ჩვენი სახელოვანი შვიარდული ძალებისადმი უმუთლოდ მიმართულ ამ მტკვეულ ტრიბუნაზე გამოსვლა. წითელარმიული გავითის ფურცლებზე დაბეჭდვა საუკეთესო აბრძობა-ცია მხაზვერული ნაწარმოებისათვის. ეს მწერლის ოპერატიულობის, სიმბავილის, ნიშანში სწორად და მძლავრად წითელარმიული პრესის წინაშე დასახული უდიდესი საბრძოლო ამოცანების განხორციელებაში მხაზვერული სიტყვის ქმედითი ძალის სწორად შეფასებისა და ამისი იარაღის ფართო გამოყენების საუცხოო მაგალითს გვაძლევს ერთერთი სახელოვანი შენაერთის გავითში „სამშობლოს დამცველი“ („პარტიზო“ რედაქტორი აბ. ა. კოკილაშვილი).

თავისი არცმხოველი პირველი ორი ომი თავის მანძილზე ამ განუთმა უკვე შექმნილი სამაგალითი ტრადიცია და დავაგროვა ახალდღის გამოცდისადმი თავისი ირველი ახალგაზრდა ნიჭიერი მწერლების შემოქმედებისა და ამასთანავე საპარტიზო მწერლობის საუკეთესო ოსტატების მიზიდვის და ჩაბების საგანუთა მუშაობაში.

უპირველეს ყოვლისა გავითში „პარტიზო“ შემოქმედებით კადრებს ემყარება. გავითის ირველი უკვე შექმნილი მეთაურთა და მებრძოლების შედეგული შემოქმედებით აქტიური, რომელიც სისტემატურად თანამშრომლობს გავითში. ბუნებრივია, რომ ამგვარი შემოქმედებით ძალზე უფრო ახლო იქნებენ წითელარმიის ცხოვრებას, იცნობენ და შენაერთის ცხოვრებას, რომელსაც უსულოდ გავითი ემსახურება. და ამიტომაც ისინი უფრო ოპერატიულ დახმარებას უწევენ გავითის მის წინაშე დასახულ კონკრეტულ ამოცანათა გადაჭრაში.

„სამშობლოს დამცველი“ ფურცლებზე სისტემატურად იბეჭდება უმეტესი ლეიტენანტის, ახალგაზრდა პოეტის სანდრო ვლენტის ლექსები, რომლებიც ღრმა გულწრფელობით გაზიარებენ ჩვენი მამაცი მებრძოლის საბრძოლო განწყობილებას და სწორედ ამიტომაც სარგებლობენ ეს ლექსები პოპულარობით შენაერთის მებრძოლთა და მეთაურთა შორის. ლექსებში წერილი დღეს“ და „დღის წერილი“ ახალგაზრდა პოეტი თვითნა თავიანთი წითელარმიული მიმოწერის ფაქტური მასალის საფუძველზე მკვეთრად გამოხატავს საპარტიზო ფრონტისა და ზურგის განუტყრელობის დღეს ჩვენი ქვეყნის ერთსულოვან საბრძოლო-პატრიოტულ ადრითავენებას. შენაერთის მებრძოლთა მიერ სახელოვანი დიდების დღისათვის დაწერილი ლექსში „ვეფხვი სამშობლოს“ სანდრო ვლენტმა წარვლი სიმარტული გვიჩვენა საპარტიზო მებრძოლის სუფრული თავისი საბრძოლო იარაღისადმი, რომელსაც მასაგითი შეხრება და შეტკბობა მამაცი წითელარმიელი:

„თავდადებული მოქალაქე ძიობით მუ და მებრძოლი ჩემი მამანა; მომეცა მარჯვენა ვეჯივის გრძობით, ვით ურთავლეს სწორს და ახანავს“.

„მამანა, საბრძოლო იარაღი საკუთარ მარჯვენად, უერთგულეს ძმად და ახანავად მიაჩნია ჩვენს მებრძოს და სწორედ მებრძოლთა ეს ტიპური გრძობა ახანავს დასახელებულ ლექსში ახალგაზრდა პოეტმა.“

„სამშობლოს დამცველი“ ფურცლებზე დაბეჭდილი უმეტესი ლექსებიდან გამოირჩევა ლექსი „ბრძოლის მივყვანე გამარჯვებამდე“, რომელშიაც პოეტურ განსახიერებას პოეტი ჩვენი დღევანდელი წითელი არმიის მებრძოლთა სუფრული ლოზუნგი: „დაეწეოდნენ, მაგრამ უკან არ დავიხიოთ“.

„ერთი წელია ცეცხლი მჭინვარებს სამშობლო ქვეყნის ზღვიან მიწაზე, ბელადმა ბრძანა და ჩვენც შევფიქროვ, წარსულ ბრძოლებში როგორც ვეცდებით, რომ ჩვენს ხელთ ფაქტურად უსახურდეს სიამაყე ეს წელიწადი“.

„გავითში დაბეჭდილი ლექსი ღრამტურ სიმონ მთავრისა იმის მარჯვენა ხელში, რომ საპარტიზო მწერალს შეუძლიან და იგი ვალდებულთა საპარტიზო შემთხვევაში გაფართოვდეს და გამარჯვებული იქნას თავისი შემოქმედებითი მუშაობის ეანობრივი დაბაზონი.“

„ცხოველი შთაბეჭდილებას ახდენს „სამშობლოს დამცველი“ გამოქვეყნებული ნაწიყველი ოლი მოსაშვილისა და კონსტ. ლორთქიფანიძის სცენარიდან „ეს კიდევ დაბრუნდება“.“

„ორი სინტეზის ნოველი დაუწერია სპეციალურად ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

დასასრულ, განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს „შაიკა დღისათვის თანამშრომლობა“ „სამშობლოს დამცველი“ ში“. გარდა აღმავლენილი საბრძოლო მოწოდების ტონით დაწერილი მკაფიო წერილისა, ამ გავითის ერთერთ ნოველში მოთავსებულია მისი ნოველი „ში“. მხაზვერულ საშუალებათა დიდი ეფექტურობით, ღრმა ექსპრესიით და მხაზვერული გზებით ხატავს ამ ნაწარმოებში მწერალი ჩვენი უსახურადი ბელადისა და სწორუბოვარი მხედარითავერის დიდი სტალინის სახეს. მხაზვერული მწერლობის ასე უხვად გამოყენება ამიღრებს და ამრავალფეროვნებს „სამშობლოს დამცველს“, ამიღრებს მის შემოქმედებით აქტიურობას.

„სამშობლოს დამცველი“ დროგამოშვებით თანამშრომლობენ მოწინავე ქართველი საპარტიზო მწერლები და პოეტები. აღსანიშნავია, რომ უმრავლეს შემთხვევაში მათი ნაწარმოებები შეფარებულია გავითის კონკრეტულ საქართველოსათვის და ხშირად ავტობიოგრაფიული შენაერთის ცხოვრებაში მომხდარი ფაქტები. მაგალითად, კონსტანტინე ლორთქიფანიძისა და ილია მოსაშვილის ნოველი „მამა და შვილი“ მხაზვერულად განსახიერებს ამ შენაერთის ერთერთ ნაწილში მომხდარი სინტეზის შემთხვევას, როდესაც ახლად მივლინებული ახალგაზრდა ლეიტენანტის ოსტატ კაკაოშვილის მისთვის ჩაბარებული ნაწილში დაუხვდა წითელარმიელი მამა, აქვსენა. მამა-წილი ამ მოთხრობისა და სისახარული შეხვედრის ფაქტი მოხდენილად გამოუყენებით ავტორებს მასე:

„ლი და მიმზიდველი მცირე მოცულობის ბელტრისტული ნაწარმოების მასალად. შენაერთის ცხოვრების ფაქტურ ეპიზოდებზე აგებული აგრეთვე „სამშობლოს დამცველის“ ფურცლებზე გამოქვეყნებული ლექსები პოეტის ანდრო თევზაძის („ჩემი ძმა“ და სხვ.).

სამაშობლოს დამცველის მიმდინილ სპეციალურ ნომერში მოთავსებულია პოეტ ილია მოსაშვილის „ერთი წელი“, სადაც მოსაშვილისათვის დამახასიათებელი ტემპერამენტით და ემოციურობის ძალით გამოხატულია ამ თარიღთან დაკავშირებული განწყობილება და მისწრაფება მთელი საპარტიზო ხალხისა:

„ერთი წელია ცეცხლი მჭინვარებს სამშობლო ქვეყნის ზღვიან მიწაზე, ბელადმა ბრძანა და ჩვენც შევფიქროვ, წარსულ ბრძოლებში როგორც ვეცდებით, რომ ჩვენს ხელთ ფაქტურად უსახურდეს სიამაყე ეს წელიწადი“.

„გავითში დაბეჭდილი ლექსი ღრამტურ სიმონ მთავრისა იმის მარჯვენა ხელში, რომ საპარტიზო მწერალს შეუძლიან და იგი ვალდებულთა საპარტიზო შემთხვევაში გაფართოვდეს და გამარჯვებული იქნას თავისი შემოქმედებითი მუშაობის ეანობრივი დაბაზონი.“

„ცხოველი შთაბეჭდილებას ახდენს „სამშობლოს დამცველი“ გამოქვეყნებული ნაწიყველი ოლი მოსაშვილისა და კონსტ. ლორთქიფანიძის სცენარიდან „ეს კიდევ დაბრუნდება“.“

„ორი სინტეზის ნოველი დაუწერია სპეციალურად ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

დასასრულ, განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს „შაიკა დღისათვის თანამშრომლობა“ „სამშობლოს დამცველი“ ში“. გარდა აღმავლენილი საბრძოლო მოწოდების ტონით დაწერილი მკაფიო წერილისა, ამ გავითის ერთერთ ნოველში მოთავსებულია მისი ნოველი „ში“. მხაზვერულ საშუალებათა დიდი ეფექტურობით, ღრმა ექსპრესიით და მხაზვერული გზებით ხატავს ამ ნაწარმოებში მწერალი ჩვენი უსახურადი ბელადისა და სწორუბოვარი მხედარითავერის დიდი სტალინის სახეს. მხაზვერული მწერლობის ასე უხვად გამოყენება ამიღრებს და ამრავალფეროვნებს „სამშობლოს დამცველს“, ამიღრებს მის შემოქმედებით აქტიურობას.

„სამშობლოს დამცველი“ დროგამოშვებით თანამშრომლობენ მოწინავე ქართველი საპარტიზო მწერლები და პოეტები. აღსანიშნავია, რომ უმრავლეს შემთხვევაში მათი ნაწარმოებები შეფარებულია გავითის კონკრეტულ საქართველოსათვის და ხშირად ავტობიოგრაფიული შენაერთის ცხოვრებაში მომხდარი ფაქტები. მაგალითად, კონსტანტინე ლორთქიფანიძისა და ილია მოსაშვილის ნოველი „მამა და შვილი“ მხაზვერულად განსახიერებს ამ შენაერთის ერთერთ ნაწილში მომხდარი სინტეზის შემთხვევას, როდესაც ახლად მივლინებული ახალგაზრდა ლეიტენანტის ოსტატ კაკაოშვილის მისთვის ჩაბარებული ნაწილში დაუხვდა წითელარმიელი მამა, აქვსენა. მამა-წილი ამ მოთხრობისა და სისახარული შეხვედრის ფაქტი მოხდენილად გამოუყენებით ავტორებს მასე:

„ლი და მიმზიდველი მცირე მოცულობის ბელტრისტული ნაწარმოების მასალად. შენაერთის ცხოვრების ფაქტურ ეპიზოდებზე აგებული აგრეთვე „სამშობლოს დამცველის“ ფურცლებზე გამოქვეყნებული ლექსები პოეტის ანდრო თევზაძის („ჩემი ძმა“ და სხვ.).

სამაშობლოს მიმდინილ სპეციალურ ნომერში მოთავსებულია პოეტ ილია მოსაშვილის „ერთი წელი“, სადაც მოსაშვილისათვის დამახასიათებელი ტემპერამენტით და ემოციურობის ძალით გამოხატულია ამ თარიღთან დაკავშირებული განწყობილება და მისწრაფება მთელი საპარტიზო ხალხისა:

„ერთი წელია ცეცხლი მჭინვარებს სამშობლო ქვეყნის ზღვიან მიწაზე, ბელადმა ბრძანა და ჩვენც შევფიქროვ, წარსულ ბრძოლებში როგორც ვეცდებით, რომ ჩვენს ხელთ ფაქტურად უსახურდეს სიამაყე ეს წელიწადი“.

„გავითში დაბეჭდილი ლექსი ღრამტურ სიმონ მთავრისა იმის მარჯვენა ხელში, რომ საპარტიზო მწერალს შეუძლიან და იგი ვალდებულთა საპარტიზო შემთხვევაში გაფართოვდეს და გამარჯვებული იქნას თავისი შემოქმედებითი მუშაობის ეანობრივი დაბაზონი.“

„ცხოველი შთაბეჭდილებას ახდენს „სამშობლოს დამცველი“ გამოქვეყნებული ნაწიყველი ოლი მოსაშვილისა და კონსტ. ლორთქიფანიძის სცენარიდან „ეს კიდევ დაბრუნდება“.“

„ორი სინტეზის ნოველი დაუწერია სპეციალურად ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

დასასრულ, განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს „შაიკა დღისათვის თანამშრომლობა“ „სამშობლოს დამცველი“ ში“. გარდა აღმავლენილი საბრძოლო მოწოდების ტონით დაწერილი მკაფიო წერილისა, ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

მხაზვერული საპარტიზო კავშირის გვირგობა

გ მ ს ო . ჟ ლ ე ნ ბ ი

24 ივლისს საქართველოს მწერლობა საზოგადოებრივობამ მწერლობა კლუბში ვულთბილი შეხვედრა მოუწყო სეგასტროლის სახელოვანი დამცველი „სამშობლოს დამცველის“ ფურცლებზე გამოქვეყნებული ლექსები პოეტის ანდრო თევზაძის („ჩემი ძმა“ და სხვ.).

სამაშობლოს მიმდინილ სპეციალურ ნომერში მოთავსებულია პოეტ ილია მოსაშვილის „ერთი წელი“, სადაც მოსაშვილისათვის დამახასიათებელი ტემპერამენტით და ემოციურობის ძალით გამოხატულია ამ თარიღთან დაკავშირებული განწყობილება და მისწრაფება მთელი საპარტიზო ხალხისა:

„ერთი წელია ცეცხლი მჭინვარებს სამშობლო ქვეყნის ზღვიან მიწაზე, ბელადმა ბრძანა და ჩვენც შევფიქროვ, წარსულ ბრძოლებში როგორც ვეცდებით, რომ ჩვენს ხელთ ფაქტურად უსახურდეს სიამაყე ეს წელიწადი“.

„გავითში დაბეჭდილი ლექსი ღრამტურ სიმონ მთავრისა იმის მარჯვენა ხელში, რომ საპარტიზო მწერალს შეუძლიან და იგი ვალდებულთა საპარტიზო შემთხვევაში გაფართოვდეს და გამარჯვებული იქნას თავისი შემოქმედებითი მუშაობის ეანობრივი დაბაზონი.“

„ცხოველი შთაბეჭდილებას ახდენს „სამშობლოს დამცველი“ გამოქვეყნებული ნაწიყველი ოლი მოსაშვილისა და კონსტ. ლორთქიფანიძის სცენარიდან „ეს კიდევ დაბრუნდება“.“

„ორი სინტეზის ნოველი დაუწერია სპეციალურად ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

დასასრულ, განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს „შაიკა დღისათვის თანამშრომლობა“ „სამშობლოს დამცველი“ ში“. გარდა აღმავლენილი საბრძოლო მოწოდების ტონით დაწერილი მკაფიო წერილისა, ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

„ცხოველი შთაბეჭდილებას ახდენს „სამშობლოს დამცველი“ გამოქვეყნებული ნაწიყველი ოლი მოსაშვილისა და კონსტ. ლორთქიფანიძის სცენარიდან „ეს კიდევ დაბრუნდება“.“

„ორი სინტეზის ნოველი დაუწერია სპეციალურად ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩვენებს ჩვენი ქვეყნის იმ საუკეთესო პატრიოტულ ადრითავენებას, რომელიც ძირშივე სიბრძნისა და ბრძოლისათვის თავისი არიდების შესაძლებლობას ჩვენს რიგებში. ორივე ეს მოთხრობა გონებამახვილურად მოთქმებული თანაშობისაა „შეიკვას და გავითის საქართველოსათვის შეფარებული ლავინურითი ხასიათი“.

დასასრულ, განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს „შაიკა დღისათვის თანამშრომლობა“ „სამშობლოს დამცველი“ ში“. გარდა აღმავლენილი საბრძოლო მოწოდების ტონით დაწერილი მკაფიო წერილისა, ამ გავითისათვის რადიოში ქორეისა, ერთი მთავარი საქართველი გახლავართ“ ასახავს ქართველი ხალხის გმირული მოწინააღმდეგეობისა და სიამაყისათვის თავისი ბრძოლაში, ხოლო მეორე—„სიმამარ-შაიკ კი“ გვიჩ

